

szükséges, hanem könnyen elintézhető probléma is. Hogyan kívánhat a város pontos és lelkiismeretes munkát azoktól, akik nem tudják, hogy mikor kerülnek az ideiglenes alkalmazás folytán olyan helyzetbe, hogy idős korukra kell új elhelyezkedés, vagy új munkalehetőség után nézniük? Az alkalmazottak részéről eddig csak kérések, könyörgések hangzottak el, maga a munka azonban soha sem szünetelt meg, hogy ezeket a kéréseket a város nem teljesítette. Az elmúlt télen a város és a tanyavilág érdekét a kötelességeken messze túlmenően teljesítette a kisvasut, hiszen még a mentőszolgálatot is ellátta. A kisvasúton szállították be azokat a betegeket, akik a járhatatlan utak miatt egyébként nem tudtak volna bejutni az egészségvédelmi intézetekbe. Tetemes többletmunkát jelentett ez az alkalmazottakra nézve, akik teljesítették is kötelességüket abban a reményben, hogy ennek fejében legalább megértésre találjanak majd a város részéről azokkal a kérésekkel kapcsolatban, amelyek a véglegesítésre, a nyugdíj jogosultságra vonatkoznak. Ennek a kérdésnek megoldása nem érintené érzékenyen a város költségvetését, mert ennek megoldásába bekapcsolódik a kisvasút rentabilitásának kérdése. A város azt hangoztatja, hogy a beruházási költség törlesztése olyan tétel, amely akadályozza az ilyen irányú megoldásnak legalábbis a jelen helyzetben. Ezzel szemben fennáll az a tény, hogy

a kisvasut kitűnően prosperáló, rentábilis üzem: jelenleg is a legmagasabb forgalmi nívót, az 1930. évi nívót érte el. A városnak tehát semmi kára nem származik az alkalmazottak kérésének teljesítéséből kifolyólag, mert ha a számítását a forgalomnövekedés folytán megtalálja, akkor ezt függetlenül lehet a beruházási költség törlesztésétől. Sem pótdad, sem egyéb intézkedés nem szükséges a kisvasuti problémák megoldására, ez tehát a társadalomra nézve sem jelentene semmiféle anyagi hátrányt, nem jelentene semmiféle költségvetési többletet. Emiatt hátrányos helyzetbe nem lehet hozni az alkalmazottakat, sem pedig mostohán nem lehet kezelni a kisvasut ügyét. A kisvasut a város üzeme, a város és a tanya érdekében működik, szükséges tehát olyan intézkedések életbeléptetése, amelyek biztosítani tudják az alkalmazottak munkájának folytonosságát, fokozni képesek a munkakedvet és a kisvasut további fejlődését. A kisvasut szállítja be a környékbeli tanyák tanulóifjúságát, ez teremti kapcsolatot a város és a tanya között s ennek igen nagy jelentősége van a későbbi települések szempontjából is.

A jelenlegi fizetésrendezésem túlmenően tehát egyéb intézkedésekre is szükség van annál is inkább, mert a fizetésrendezés alig jelent valamit, hiszen a néhány pengős emelés fejében elvették az eddigi természetbeni juttatásokat. De szükség van azért is, mert ezt a szociális követelmények is előírják s maga a miniszter is kíváncsi tartja, hogy végleges elintézés nyerjen a szegedi gazdasági vasút alkalmazottainak súlyos problémája.

szerzőjéről. A város fejlett kisipara nem csak helyi és országos, hanem *külföldi* viszonylatban is az elsők között van s feltétlenül megérdemeli a kormányzat részéről olyan segítséget, amely biztosítja a szegedi kisipar további fejlődését és megadja a lehetőséget a kisiparosság helyzetének megjavítására. Az adatokat felhasználják az öregségi biztosítás megvalósításával is.

Háromhónapi fogházra ítélték egy szombatistát

(A Délmagyarország munkatársától) Vecsernyés Antal 45 éves deszki gazdálkodónak Ujszentivánon is van egy háza. A gazdálkodó március 10-én meglátogatta ujszentiváni házában lakó édesapját. Este Vecsernyéséknél többen összejöttek, beszélgettek, majd a gazdálkodó a *Szentírásból* olvasott fel. Ezután Vecsernyés a következő szavakkal fordult a jelenlevőkhöz:

— Isten a hatodik napot, a szombatot szentelte meg s csak Konstantin császár rendeletére hozták be, hogy a vasárnapot ünnepeljük meg. A Szentírás egyébként is azt mondja a pápáról, hogy fenevad.

Beszéde további folyamán Vecsernyés egyből becsúszott a kijelentéseket is tett a papságról és az egyházzal. A jelenlevők közül többen megbotránkoztak Vecsernyés szavain és feljelentést tettek ellene. Vecsernyés ellen osztály- és hitfelekezeti elleni izgatás, valamint tiltott szervezkedés miatt adtak vádiratot. Ügyében hétfőn tartott tárgyalást a törvényszék ötöstanácsa.

A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekményt. Elmondotta, hogy szereti a Szentírást olvasni. Az apja kérésére olvasott fel a Szentírásból a vádbeli napon. A vádlott ezután a törvényszék előtt is magyarázni akarta a Szentírást.

A kihallgatott tanúk arról írték vallomást, hogy Vecsernyést úgy ismerik, mint a betiltott szombatista egyház tagját. Többször megszólta már őket, amiért katolikus templomba járnak és szombat helyett vasárnap tartanak. Tanúkat a jogerősen háromhónapi fogházbüntetésre ítélte Vecsernyést.

Szegedi levante díszszázad megy október végén Erdélybe

(A Délmagyarország munkatársától) Október végén levante-díszszázad indul el Szegedről Erdélybe. A díszszázad állomáshelye Marosvásárhely, ahol a szegedi levanték egy hétig tartó táborozás keretében mutatják be az erdélyi magyarságnak a levanteintézményt. A levanteegyesület már meg is kezdte a toborzást. A környékbeli falvak levantei is részt vesznek az erdélyi küldetésben. A kiképzés már folyik, a levanteélettel kapcsolatos katonai jellegű, valamint az egyéb társadalmi jellegű ténykedéseket mutatják be a szegedi levanték Marosvásárhelyen. Kiképzés, táborozás, előadások és a levanteélet más megnyilvánulásai elevenednek meg a marosvásárhelyi bemutató keretében. A szegedi díszszázadban a társadalomnak minden rétegét képviselik az összetoborzott levanték; a főiskolásoktól kezdve a falvak és tanyák lakóig minden réteg szerepel a levanték soraiban. A Marosvásárhelyre induló levanték három selyemlobogót visznek magukkal az erdélyi levanték számára, de visznek egyéb ajándékokat és emléktárgyakat is, amelyeket adakozás útján gyűjtenek össze. Külön gyűjtést erre a célra nem indítottak, ajánlékokat azonban Mayer Rezső tanítóképző tanár címére el lehet juttatni. A díszszázad elvonulás előtt nagyszabású tábori ünnep rendez Szegeden gazdag műsorral, amelynek keretében bemutatják ugyanazt, amit a Marosvásárhelyiek látnak majd a levante-táborozás ideje alatt.

Nagyszabású rézgálic-panama Kisteleken

Elsikkasztotta a rézgálic-utalványokat a hegyközség írnoke: hat-hónapi börtönre ítélték

(A Délmagyarország munkatársától) Az év elején a földművelésügyi minisztérium többszázadára vásárlására jogosító utalványt küldött a kisteleki hegyközségnek. A rézgálic-utalványokat Varga Mihály hegyközségi bíró és Hidegkuti János kereskedősegéd, hegyközségi írnoke kezelte. A hegyközségi bíró és írnoke a rézgálic-utalványokat az igénylő gazdák között szétosztotta. Az utalványok körül március utolsó napjaiban nagyszabású visszaélések kezdődtek rá. Varga Mihály megjelent a tiszántúli és elmondotta, hogy a hegyközség írnoke közel 3000 pengő értékű rézgálic-utalványt lopott el, az utalványokat azután a gazdák között jöppénzért eladta.

Az ügyben széleskörű nyomozás indult meg, az ügyészség Hidegkuti János 25 éves kereskedősegéd és 26 társa ellen lopás, illetve orgazdaság miatt adott ki vádiratot. A nagyszabású bűnüggyel hétfőn foglalkozott a törvényszék Molnár István dr. törvényszéki egyesbíró. A lopással vádolt Hidegkuti beis-

merő vallomást tett. Elmondotta, hogy a hegyközségtől kapott 30 pengős fizetésből nem tudott megélni. A gazdák közül többen jöttek hozzá azzal, hogy nem tudna rézgálic-utalványt szerezni. A kéréseket először nem teljesítette, később azonban 29 márcsa értékű rézgálic-utalványt lopott el a hegyközségtől. Az utalványokon feltüntetett rézgálic-utalványösszeg kilogrammjáért 10 fillért kért a gazdákól. Hetek hosszú során át csaknem egész Kisteleket ellátta rézgálic-utalvánnyal. Az utalványokért kapott pénzen ruhát, cipőt vásárolt, majd a pénz nagy részét Szegeden elmulasztta. Az orgazdaságért a vádlottak padjára került 26 kisteleki gazdálkodó tagadta, hogy tudtak volna arról, hogy Hidegkuti lopás útján jutott a rézgálic-utalványokhoz. A bizonyítás lefolytatása után a törvényszék Hidegkútit hat-hónapi börtönbüntetésre, az orgazdasággal vádolt gazdákat pedig kisebb-nagyobb pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

Szegeden is megindul az »ipari táj kutatás«

Tervezet a kisiparosság helyzetének megjavítására — Összeírják a szegedi kisiparosság megélhetési körülményeire vonatkozó adatokat

(A Délmagyarország munkatársától) Erdély akcióit indított meg nemrég Varga József dr. iparügyi miniszter: a kisiparosság életmódjának emelése érdekében megszervezte az úgynevezett »ipari táj kutatást«. Vidékenként mintegy harminc különböző jellegű ipari gócpontot osztotta az országot s az egyes vidéki gócpontokban összeírta a kisiparosság helyzetének, megélhetési körülményeinek adatait. Az adatgyűjtés Felvidéken kezdődött meg s innen halad lefelé az alföldi ipari gócpontok felé. Szegeden már megtették az előkészületeket az adatgyűjtésre s amint a miniszter utasítása beérkezik, azonnal összeírják a kisiparosság helyzetére vonatkozó adatokat. Érdeklődünk az ipartestület vezetőségénél az ipari táj kutatás ügyében: az erre vonatkozó utasítást a napokban várják, hogy azután

megkezdhesék a munkát. Összeírják a szegedi kisiparosságnak családi körülményeire vonatkozó adatokat, a keresleti lehetőségeket, a valóban meglévő keresetet, a lakásviszonyokat, a megélhetési viszonyokat s mindazt az okot, amely egyes kisipari ágakban akadályozza a fokozottabb munkának és a nagyobb keresetnek. Az összegyűjtött adatokat azután fölterjesztik a minisztériumba, ahol részletes tervet dolgoznak ki a kisiparosság helyzetének megjavítása érdekében. Az ország minden részéből befutó adatok rendkívül érdekes megvilágításba helyezik az iparosság helyzetét, különösen az egyes vidékek speciális ipari termékeinek szempontjából. Szegeden nagy érdeklődés várja az iparosság azokat az intézkedéseket, amelyek követni fogják az ipari táj kutatást, mert a jelenlegi helyzet igen súlyos a kisiparosság